

[Justitsministeren.]

gerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til det høje tings velvillige behandling.

Handelsministeren (Tyge Dahlgaard): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om egnsudvikling.

Da det er tredje gang, folketinget inden for et kortere åremål får forelagt forslag til en egnsudviklingslov, kan der være grund til, at jeg nærmere motiverer forslaget.

Siden den første egnsudviklingslov blev gennemført i 1958, har der været debat omkring denne lovgivning. Som bekendt kunne der i tinget ikke skabes enighed om vedtagelsen af hverken 1958- eller 1962-loven. Det er imidlertid mit indtryk, at den opfattelse mere og mere har vundet terræn blandt tingets medlemmer uanset politisk tilhørsforhold, at der er behov for en lovgivning, som tager sigte på at skabe en bedre økonomisk balance mellem landets forskellige egne og at øge udnyttelsen af produktive ressourcer i de dele af landet, som hidtil har fået for ringe andel i den økonomiske vækst.

Overvejelserne om revision af loven har stået på i længere tid. Arbejdet hermed påbegyndtes af min forgænger i handelsministerembedet, Lars P. Jensen, som optog drøftelser om lovens revision med de større lokale egnsudviklingsråd. Lovforslaget bygger på erfaringer indvundet ved lovens administration og tager sigte på at imødekomme den kritik, der har været rejst mod loven. Nogle har kritiseret, at loven har haft for bred geografisk anvendelse. En del af denne kritik beror på egnsudviklingslovens revision i 1962, hvor man indarbejdede den dagældende industristøtte-lovs bestemmelser i egnsudviklingsloven, således at visse bestemmelser i loven kom til at gælde også uden for egnsudviklingsområderne. I administrationen af loven har man dog været tilbageholdende med at støtte projekter uden for egnsudviklingsområderne. Jeg mener også, at man efterhånden har indsnævret de områder af landet, hvor loven har fundet anvendelse, i takt med spredningen af erhvervslivet siden 1958.

Jeg finder det imidlertid naturligt, at

man tager kritikken til efterretning og søger egnsudviklingsområderne klarere defineret. Under udarbejdelsen af lovforslaget har det været overvejet at opstille nærmere kriterier for afgrænsningen af egnsudviklingsområderne, men jeg har ikke fundet dette hensigtsmæssigt. Erhvervsudviklingen foregår under stadige geografiske forskydninger, og faste kriterier kan gøre administrationen af loven usmidig. Også i udvælgelsen af egnsudviklingsområderne må der være fleksibilitet.

Det må også være muligt at anvende lovens bistand i områder, hvor lokale vanskeligheder opstår, f. eks. internationale konjunkturvekslinger, som ugunstigt påvirker den regionale erhvervsaktivitet.

Efter lovforslaget skal bistanden fremover alene anvendes til fremme af den erhvervs-mæssige udvikling i egne af landet, hvor dette må antages at være af væsentlig betydning for befolkningens adgang til at opnå andel i samfundets almindelige økonomiske, sociale og kulturelle fremgang. Det vil praktisk udtrykt sige, at loven kun kan finde anvendelse i særligt behovsprægede områder.

Afgørelsen af, hvilke områder der kan komme i betragtning, træffes af handelsministeren efter indstilling fra egnsudviklingsrådet.

Inden for de udpegede egnsudviklingsområder får egnsudviklingsrådet ansvaret for udformningen af en mere detaljeret lokaliseringspolitik. Der skal ved ydelsen af bistanden tilstræbes en for erhvervslivet hensigtsmæssig lokalisering, og rådet skal tilstræbe et samarbejde med andre udviklingsfremmende foranstaltninger, som det offentlige står for.

Jeg vil gerne fremhæve, at egnsudviklingsloven ikke er en planlægningslov. Man tilsigter ikke en dirigering af erhvervslivets lokalisering. Jeg fremhæver dette, fordi der har været røster fremme om, at man med egnsudviklingsloven ville dirigere erhvervslivet. Dette er ikke hensigten, og det er heller ikke muligt allerede af den grund, at virksomhederne er frit stillet med hensyn til, om de vil søge bistand efter loven.

Et andet hovedpunkt i kritikken har været, at bistanden i henhold til egnsudviklingsloven ikke har kunnet fremme den erhvervs-mæssige udvikling i den udstræk-